

ж Рим. 6; 48; 22. Евр. 9; 44.
 ѿж Іер. 52; 59; 40. Ефес. 4; 24. 2 Сол. 2; 45. 2 Тим. 4; 9. Тит. 2; 42. 1 Пет. 1; 45. 2 Пет. 1; 4.
 а Иса. 40; 5. Мал. 5; 4. 4; 5. Мат. 41; 40. Ст. 17.
 б Мар. 1; 4. Гл. 5; 5.
 в Иса. 9; 2. 42; 7. 49; 9. Мат. 4; 46. Дьян. 26; 18.
 г Гл. 2; 40.
 д Мат. 5; 4. 41; 7.

ны отъ рѣжж-тѣ на врагове-тѣ наши, ꙗко да му служимъ безъ страхъ, ^{ѿж} въ святость и правдѣ прѣдъ него прѣзъ вси-чкы-тѣ дни на животъ-тѣ си. И ты отроче, пророкъ на Вышняго ще ся наречешь; защото ще ^а прѣдидешь прѣдъ лице-то Господне, да приготишишь пѣтища-та му; За да дадешь на неговый-тѣ народъ да познаѣтъ спасеніе, бчрѣзъ прощаваніе на грѣхове-тѣ имъ, За милосърдіе-то на милость-тѣ на Бога нашего, съ който ны посѣти зора отъ высотѣ-тѣ, ^в Да осіея сѣдящы-тѣ въ тѣмнинѣ и въ сѣнкѣ смъртнѣ, така що да управи носѣ-тѣ ни въ пѣть на миръ.

А ^д вѣте-то растѣше и укрѣпяваше ся духомъ, ^д и въ пустыни-тѣ бѣше до день-тѣ на явленіе-то си на Израиля.

ГЛАВА 2.

а Дьян. 5; 57.
 б 1 Цар. 16; 1. 4. Іоан. 7; 42.
 в Мат. 4; 46. Гл. 1; 27.
 г Мат. 4; 48. Гл. 1; 27.
 д Мат. 4; 25.

А прѣзъ онѣзи дни излѣзе заповѣдь отъ Кесаря Августа да ся напише всячка вселенная. ^а Това написаніе станѣ първо когато Кириній владѣяше Сириѣ. И идяхъ вси-чкы да ся написуватъ, всякой въ свой-тѣ си градъ. А възлѣзе и Іосифъ отъ Галилеѣ, отъ градъ-тѣ Назаретъ, въ Іудеѣ. ^б въ градъ-тѣ Давидовъ, който ся нарича Виолеемъ, ^в (понеже той бѣше отъ домъ-тѣ и родъ-тѣ Давидовъ.) Да ся напише ^г съ Маріамъ обрученъ-тѣ нему женѣ, която бѣше непразна. И когато бѣхъ тѣ тамъ, испълнихъ ся дни-тѣ ѿ да роди; И ^д роди Сына своего първороднаго, и пови го, и положи го въ яслы-тѣ; защото нѣмаше мѣсто за тѣхъ въ гостилницѣ-тѣ.

И по онѣзи мѣста имаше овчари които ношувахъ на поле-то, и вардахъ стражж